

[Helga Soltau]

være de lejere, der kommer ind i sådanne boligkomplekser, der skal bøde for myndighedernes og bygherrenes vanskeligheder og fejl, fordi de har administreret forkert og anvendt nogle dårlige materialer.

Det højrentebyggeri, der opføres i disse år, bruger billige materialer, fordi selve grunden – det, der ligger under, som giver mulighed for at bygge, jorden – simpelt hen er så utåleligt dyr, at der ikke er mulighed for at lave noget fornuftigt. Af hensyn til huslejen er man derfor nødt til at holde byggeudgifterne nede.

Det er i dag muligt at tegne forsikring på så at sige alle områder, og jeg vil sige – jeg er selv ansat i forsikringsbranchen – at jeg mener ikke, det forfladiger, at folk tegner ansvarsforsikring eller en kombineret entreprisforsikring eller produktansvarsforsikring for det, man er i gang med. Men det er intet sted i verden muligt at tegne nogen form for forsikring imod disse byggeskader eller dette byggesjusk – kald det, hvad I vil!

Man kunne godt tænke sig, at Danmark var foregangsland, og jeg kunne også godt tænke mig, at regeringen og folketinget kontaktede de forsikringsselskaber, der havde med den slags ting at gøre, så man simpelt hen fandt frem til en form, hvorunder man kunne dække byggefejl og byggesjusk. Der har været noget på vej, og der er også lavet forsikringsbetingelser vedrørende skader på en- og tofamiliehuse, men på nuværende tidspunkt er det lagt i mølposen, man er ikke kommet længere med sagen. Men det kunne jo godt være, en opfordring fra vores regering, fra folketinget, til at køre videre med denne sag kunne få forsikringsselskaberne til at beskæftige sig med den.

Jeg kunne tænke mig, at det blev lovpligtigt ved alt nybyggeri, uanset hvad det er for noget, både for bygherre og for entreprenør og underentreprenører, at de skulle være erstatningspligtige, altså med en kollektiv dækning i form af en forsikring. Det kan også være en garantifond, finansieret med en vis promillesats eller procentsats af selve byggesummen for ethvert byggeri, så det ikke bliver muligt i fremtiden for bygherrer, entreprenører eller underentreprenører at komme uden om dette ansvar ved krak eller konkurser. Jeg tror, det bliver en fordel for vores boligtagere, at de kan holdes skadesløse for byggefejl og byggesjusk, som de overhovedet

ikke har haft nogen mulighed for at have indflydelse på.

Jeg mener – i modsætning til flere, der har været her på talerstolen – at en forsikring eller en garantifond har en forebyggende effekt. Man kunne godt tænke sig, at en sådan garantiordning skulle løbe over en 10-årig periode.

Keld Larsen (VS):

Byggesjusk i form af tagskader, uprøvede materialer, elendige konstruktioner, svampeskader osv. er ved at blive ganske almindeligt i dette land. Vi tænker først og fremmest på tagskandalen ude i Albertslund, der kørte som en huslejegyser i godt et års tid. Længe var det jo boligministeriets holdning, at det var lejerne, der skulle betale for disse skader, og ingen andre end lejerne. Det var en regning på 80 mill. kr., der var tale om ude i Albertslund.

Jeg tror, at kun takket være beboernes aktive kamp og ikke mindst takket være deres udholdenhed blev ministeriet presset til at gribe ind. Resultatet blev i sommer et lovforslag, der var helt elendigt. Først og fremmest, fordi forslaget blev koblet til Landsbyggefonden, der ifølge forslaget skal finansiere 23 pct. af de midler, der skal til for at sætte ind mod disse byggeskader. De 23 pct. skal så hentes i nybyggerikassen, og det vil betyde, at det i forvejen lille antal nye almenyttige boliger, der er lagt op til, 7.000, bliver skåret ned.

Samtidig ligger der i forslaget, at for at boligministeriet skal gribe ind, så skal skaderne være oppe på 10 pct. af bygningsværdien. Det er jo helt vanvittigt. Ude i Brøndby Strand – det har der været snakket en del om her – æder svampene jo løs i øjeblikket. Indtil dags dato har de ædt for 23 mill. kr. af træværket, og der er ikke noget, der tyder på, at de vil holde op. Derfor mener jeg nok, der er grund til at gribe ind over for Brøndby Strand her og nu. Jeg kunne godt tænke mig at spørge boligministeren, hvad man vil gøre. Boligministeren var selv lidt inde på problemet, men jeg synes ikke rigtig, der kom noget konkret på bordet om, hvad man har tænkt sig at gøre over for Brøndby Strand. For Brøndby Strand falder netop ikke ind under loven, i og med at de 23 mill. kr. ikke kom-